

Köpeğin Sadakati

– cirik · 02 Nisan 2021

..neredeyse bir yıla yakın bahçenin müdavimi köpekler ortalıkta yok ,oysa ne güzel bir iletişim hatta sevgi bağımız vardı , başlangıçta bu iri köpeklerin giderek çoğalması ve bahçeyi kongre merkezine çevirip sık sık bir araya gelmeleri , gün boyu havlamaları yetmiyor gece boyunca da havlamaları eksik değildi , konu komşu rahatsızlıklarını sık sık dile getiriyorlar belediyeyi aramamı bu köpeklerin bahçeye doluşmalarını engellemeleri için ne lazımsa yapsınlar istiyorlardı , ben de her zaman arıyorum fakat gelmiyorlar işte deyip geçiştiriyordum , tabi bu iri kıyım görüntüleri ürkütücü köpekler ilk başta bana ve aile fertlerine havladılar bir iki , kah kaçtılar kah geri geri çekildiler , bazen ben belli mesafe gidip korkusuzca konuşuyordum korkmayın ,kaçmayın ,rahat olun , oturun dinlenin yatın uyuyun ,evden size mama bile getirecekler ...vb , bu şekilde konuşmalarımı akıllı insan bakışları ile dinlediler , ileri günlerde bir tencere tavuk suyu ile yapılmış makarna ile 'gel kuçu kuçu' diye diye yaklaşip müsait bir ağacın dibine karton üzerine bırakarak yemelerini bekliyorum , ben uzaklaşınca üçü dördü makarnaya yumuldular tabi , bu yemek verme işi her gün belli saatlerde uzun zaman devam etti , köpekler bize biz köpeklere alıştık doğrusu , ama komşular mahalle sakinleri çok korkuyor çocuklarını ısıracaklarını düşünüyorlar , haksız da değiller aslında çünkü heybetli köpekler saldırgan hissi veren fiziki görünümleri ile korkmak duygusunu veriyorlar , ancak onları tanıyınca sevgiyle yaklaşip sevgi yakınlığını gösterince ne kadar sevimli nasıl da sevecen arkadaş gibi yakınlık ve içten oluşlarına hayretle şahit oluyorsunuz , aile fertleri dışında her yabancıya havlıyorlar bir anlamda evin bahçenin bizlerin koruma timi oldular desem yalan olmaz , ve dediğim gibi bir yıla yakın yoklar bahçe öksüz bizler de yalnız bırakılmış gibi olduk , tabi yaz tatili dolayısıyla üç ay evde olmayışımızın sonucu dedim , dün haber kanallarında sahibi hasta haneye getirildiği için hasta hane kapısında günlerdir bekleyen köpeğin haberini verdiler , ve 14 gün sonra sahibi hasta haneden çıktığında köpeğin koşarak sahibine sarılışı onu bırakmayışı çok duygulu etkileyici görüntülerdi , buna benzer köpek ve sahibi arasındaki sevgi konulu geçmiş yıllarda sahibine bağlı bir köpek filmi izlemiştım , bir iş adamı olan kişi her sabah köpeği ile istasyona geliyor ve akşam dönüşünde köpeği kendisini bekliyor birlikte dönüyorlar, bu sevgi bu bağlılık günlerce aylarca devam ediyor , bir gün akşam adam dönmüyor ve köpek her akşam istasyona geliyor gece yarılarna kadar bekliyor dönüyor , ertesi gün ve daha ertesi günler ve her zaman her akşam istasyon önüne geliyor ama sahibi dönmüyor , artık istasyon önünde yatıp kalkmaya başlıyor , hayatı ömrü vefatı istasyon önünde geçiyor , iş adamı olan kişi hasımları tarafından o işe son gidişinde öldürüldüğünden tabi dönemiyor , ve film bu şekilde bitiyor kasabalı , bu vefakar fedakar köpeğin heykelini istasyon önüne dikiyorlar, harika müthiş bir görsellik ve çok etkileyici , bunları düşünüyordum dün haberi izlerken keşke durumlar müsait olsaydı da bir köpek besleseydim diyordum , ve bugün otobüs bekliyorken durakta ayaklarıma dolanan elime dokunan iki köpek meğer iyice bana sokulmuşlar onları hiç görmemiş fark etmemiştim ,baktım bizim kaçaklar , gözlerinin bakışları öyle sevgi saygı minnettarlık teşekkür manası ile doluydu ki bu inanılmaz bir şey , ilk kez başıma geliyor ve ilk kez bir köpeğin gözlerine bu kadar yakından bakıyordum her iki köpekte ayaklarıma ellerime öyle sarılıyorlar ki eğilip başlarını boyunlarını sırtlarını sevdim

ovaladım konuştum ,gözlerine bakıyordum onlar da benim gözlerime , ya inanamıyorum köpekler göze bakıyor gözleriyle konuşuyorlar ben o bakışlarda sevginin en vefalısını en sadık en fedakarlık olanını görüyordum ,heyecan yaptım bugüne kadar hiçbir köpek veya kedinin kendi sevgisini göstererek geçmişinde bulduğu ikram iltifat yakınlığı unutmayıp , aradan kaç gün ay yıl geçerse geçsin bunu hatırlaması hatırlatması muhteşem bir duygu harika bir huzur ve mutluluk verici , gerçekten anlatamam , ve otobüs geldi otobüse yöneldim köpekler nerede duracaklarını biliyorlardı pencereden onlara bakıyordum yine göz gözeydik..

31.03.2021

Mustafa Kaya